1

சர்வ வல்ல தேவன் இருக்கின்றாரா?

ஒரு வீடு அதன் அஸ்திபாரத்தை விட பலமானதாய் இருப்பதில்லை. ஒரு வீட்டின் பல்வேறு பகுதிகளும் அவ்வீடு கட்டப்பட்டுள்ள அஸ்திபாரத்தினால் விளைவுகளைப் பெறுகின்றன.

ஒரு வீட்டிற்கு அஸ்திபாரம் எப்படியோ, அதுபோலவே வாழ்க்கைக்கு, “சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் இருக்கின்றாரா?” என்ற கேள்வி முக்கியமானதாய் இருக்கிறது. தேவன்மேல் நாம் கொண்டுள்ள நம்பிக்கை அல்லது நம்பிக்கையின்மைதான் வாழ்க்கையைப் பற்றிய நமது சிந்தனைகளுக்கு வண்ணங்களையும், விளக்கங்களையும் தருகின்றது.

ஆகவே, “தேவன் இருக்கின்றாரா?” என்பதே எவர் ஒருவரும் கேட்க முடிகின்ற மிகவும் ஆழ்ந்த அறிவுள்ள கேள்வியாய் உள்ளது. இக்கேள்விக்கு அளிக்கப்படும் பதிலானது, வாழ்க்கையைப் பற்றிய நமது மற்ற எல்லாக் கேள்விகளுக்கான பதில்களையும் பாதிப்பதால் இக்கேள்வி அவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாய் இருக்கிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மனிதர் இந்தக் கேள்விக்கு, “இல்லை, தேவன் இல்லவே இல்லை” என்று பதில் தருவதாக வைத்துக் கொள்ளுவோம். பிறகு அவர், “நான் இந்த உலகில் எவ்விதமான வாழ்க்கை நடத்துவேன்?” என்ற கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கையில், “நான் தேர்ந்தெடுக்கும் எவ்வகையிலும் நான் வாழலாம். நான் படைக்கப்பட்டவனல்ல, நான் எந்த ஒரு மேலான வல்லமைக்கும்

கணக்கு ஒப்புவிக்கத் தேவையில்லை. நியாயமான வழிகளில் சந்தோஷத்தையும், ஆக்க வளத்தையும் என் சக மனிதர்கள் பெறும்படி பார்ப்பதே எனக்குள்ள ஒரே கடமை ஆகும். இதற்கப்பால் எனது வாழ்க்கையில் நான் என்ன செய்கின்றேன் என்பது, என்னைப் பொறுத்ததேயாகும். மரணத்திற்குப் பிறகு நான் வாழப்போவதில்லை என்பதால், இவ்வாழ்க்கையில் என்னால் முடிந்த அளவு நான் இதன் இன்பங்களைப் பிழிந்து எடுக்க வேண்டும்" என முடிவு செய்வார்.

''தேவன் இருக்கின்றாரா?'' என்ற கேள்விக்கு ''ஆம், அவர் இருக்கின்றார்'' என்று ஒரு மனிதர் பதில் அளிப்பதாக வைத்துக் கொள்வோம். அவர் "நான் இந்த உலகில் எவ்விதமான வாழ்க்கை நடத்துவேன்?" என்ற கேள்விக்கு பின்வருமாறு முற்றிலும் மாறுபட்ட பதிலை அளிக்க வேண்டியிருக்கும்: "எல்லாம் வல்ல ஒருவரால் நான் படைக்கப்பட்டிருக்கிறேன். நான் இங்கு இருப்பதற்கு அவர் ஒரு தெளிவான நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளார், அந்த நோக்கத்தை நான் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அவருடைய சித்தத்தைக் கண்டறிந்து, அதன்படி வாழ்வதால் மட்டுமே, என்னைப் படைத்தவர் எனது வாழ்க்கையில் தர விரும்பும் சமாதானத்தையும், நோக்கத்தையும் நான் காண முடியும். ஒரு நாளில் அவர் என்னை அழைப்பார் என்பதையும், நான் இவ்வுலகில் வாழ்ந்திருந்த வழி பற்றி அவரிடம் நான் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும் என்றும் நான் அறிந்துள்ளேன்."

"சர்வ வல்லவரான தேவன் இருக்கின்றாரா?" என்ற கேள்வியை நாம் மிகவும் வினயத்துடன் கவனித்துப் பார்ப்போம். தேவன் இருக்கின்றார் என்று நம்புவதற்கு அவசியமான காரணங்கள் எவையேனும் உள்ளனவா? தேவன் இருக்கின்றாரா என்பது பற்றிய விவாதத்துடன் வேதாகம நூல் தொடங்குவதில்லை. அது, உண்மையில், தேவன் இருக்கின்றார் என்ற உறுதிப்பாட்டுடன்தான் தொடங்குகின்றது: "ஆதியிலே தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் சிருஷ்டித்தார்" (ஆதி. 1:1). இருப்பினும் வேதாகமம் முழுவதிலும், தேவன் இருக்கின்றார் என்பதற்குப் பகுத்தறிவுள்ள ஆதாரங்கள் ஆங்காங்கு பரவலாக உள்ளன. அவைகளில் சில நேர்முகமாகவும், சில மறைமுகமாகவும் தரப்படுகின்றன. சில விஷயங்கள் வெளியரங்க மாகக் கூறப்பட்டுள்ளன, மற்றும் சில விஷயங்கள் உள்ளரங்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இவைகளில் அநேக விஷயங்களை நாம், இரு கருத்துக்களாகச் சுருக்கமாய்க் கவனிப்போம். இவ்விரு காரணங் களைப் பற்றி நீங்கள் சற்று ஆழமாகச் சிந்தித்தால், தேவன்

இருக்கின்றார் என்று ஊக்கமாய் நம்புவதற்கு இவைகள் உங்களை வழி நடத்தும்.

உலகத்தின் ஆதாரம்

நம்மைச் சுற்றியும் நமக்கு மேலேயும் உள்ள இவ்வுலகமானது, தேவன் இருக்கின்றார் என்பதை நம்புவதற்கு நம்மை வற்புறுத்தக்கூடிய முதலாவது ஆதாரம் ஆகும். பூமியும், இந்த அண்டம் முழுவதும் தேவன் இருக்கின்றார் என்று சொல்லாற்றலோடு அறிவிக்கின்றன.

பூமி என்று நாம் அழைக்கின்ற ஒரு கிரகத்தில் நாம் வாழ்கின்றோம். சூரிய மண்டலத்தின் ஒரு பகுதியான இது, சூரியனைச் சுற்றி வருகிறது. இந்தச் சூரிய மண்டலம் கேள்விக்கு அப்பாற்பட்ட ஒழுங்கும் அமைப்பும் உள்ளதாய் இருக்கின்றது. எல்லா கிரகங்களும் தங்கள் தங்கள் வட்டப் பாதையிலேயே இருந்து, ஒன்றுடன் ஒன்று மோதாத வகையில் அமைந்துள்ளன. சரியான வேகத்தில், சரியான தூரத்தில் இவை யாவும் சூரியனைச் சுற்றி வருகின்றன. சூரியனுடன் பூமிக்குள்ள தொடர்பானது பகலையும் இரவையும் மற்றும் பருவ காலங்களையும் உண்டாக்குகின்றது. இப்பூமி எப்போதுமே சூரியனில் இருந்து சரியான தூரத்தில் இருந்து வருகிறது. நாம் சூரியனை விட்டுச் சற்று விலகியிருந்தால் உறைந்து விடுவோம். சூரியனை இன்னும் சற்று நெருங்கியிருந்தால் நாம் கருகி விடுவோம்.

நம்முடையது தவிர இன்னும் பல சூரிய மண்டலங்கள் வானவெளியில் இருப்பதாக அறிவியல் அறிஞர்கள் நமக்குக் கூறுகின்றனர். இந்த அண்டத்தின் அளவை நாம் இன்னமும் உறுதியாக அறியவில்லை. நமது தொலை நோக்கிக் கருவிகள் இந்த அண்டத்தின் எல்லையை காண முடியாது; நமது சிந்தனை இதன் அகலத்தைப் பகுத்தறிய முடியாது. இந்த அண்டத்தைப் பற்றி நாம் அதிகமாக அறிந்திருக்காவிட்டாலும், இதைப் பற்றி ஒன்றை மட்டும் நாம் உறுதியாக அறிந்துள்ளோம்-ஒழுங்கு மற்றும் அமைப்பு என்பது இந்த அண்டத்தின் பண்பாக உள்ளது. இது தற்செயலாக உண்டான தாகவோ அல்லது அலங்கோலமானதாகவோ இருப்பதில்லை; இது ஒன்றிணைவும், ஒழுங்கமைவும் உள்ளதாகும்.

இந்த அண்டத்தின் இருப்புப் பற்றிய விஷயமானது, பின்வரும் இரண்டு முடிவுகளில் ஒன்றை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளும்படி நம்மை வற்புறுத்துகின்றது: இது படைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் அல்லது

தற்செயலாய் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த அண்டமானது தற்செயலாக ஏற்பட்டுள்ளது என்று ஒருவர் வாதிட்டால், அவர், இவ்வண்டம் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து ஏற்பட்டது என்றோ, அல்லது ஏற்கனவே இருந்த பொருள் ஒன்று வானவெளியில் வெடித்துச் சிதறியதால் இது ஏற்பட்டது என்றோ அவர் முடிவு செய்ய வேண்டும். ஆனால் மேற் சொல்லப்பட்ட இரு பெரிய முடிவுகளில், இந்த அண்டம் படைக்கப்பட்டது என்ற முடிவே அறிவுக்கு ஏற்புடையதாகும். இந்த அண்டமானது, ஒன்றுமில்லாமையில் இருந்து தானாகவே ஏற்பட்டது என்று நேர்மையாக நாம் எவ்விதம் நம்ப முடியும்? பொருட்கள் எப்போதுமே இருந்து வருகின்றன, அவைகள் வானவெளியில் வெடித்துச் சிதறியதால்தான் இந்த அண்டம் ஏற்பட்டது என்பதைப் பகுத்தறிவுடன் நாம் எப்படி நம்ப முடியும்?

ஒருவேளை, ஒரு மனிதர் தமது கையில் ஒரு புத்தகத்துடன் என்னிடம் வருகிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவர் அந்தப் புத்தகத்தை என்னிடம் கொடுத்து, அதைப் பார்க்கும்படி கூறுகிறார். அதை நான் பரிசோதித்துப் பார்க்கத் தொடங்குகிறேன். அந்தப் புத்தகத்தின் மேல் அட்டையில், “க்ரூடனின் முழுமையான ஒத்த வாக்கிய அகராதி” என்றுள்ளதை நான் கவனிக்கிறேன். பதிப்பகத் தாரின் பெயர் இருக்க வேண்டிய இடத்தில், “ஜோன்டர்வென்” என்று அச்சிடப்பட்டிருப்பதையும் நான் கவனிக்கிறேன். அதன் பக்கங் களைப் புரட்டுகையில், KJV ஆங்கில வேதாகமத்தில் உள்ள வேறு பட்ட பெயர்கள், இடங்கள் மற்றும் சொற்றொடர்கள் யாவும், அகர வரிசையில் அப்புத்தகத்தில் அடங்கியிருப்பதைக் காணுகின்றேன். அச்சொற்கள் எல்லாம், வேதாகமத்தில் உள்ளது பற்றிய பல வகைப்பட்ட குறிப்புகளும் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. அப்புத்தகத்தின் மேல் அட்டையில், 2,00,000க்கும் அதிகமான குறிப்புகள் அப்புத்தகத்தில் அட்டவணைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. நான் அதைப் பார்த்தவுடன், “இந்த புத்தகப் பதிப்பாளருடன் நான் தொடர்பு கொண்டு, இந்தப் புத்தகத்தின் பிரதியொன்றை நான் பெற முடியுமா என்று கேட்கவிருக்கிறேன்” என்று கூறலாம்.

அப்பொழுது அந்த மனிதர், “இப்புத்தகத்தின் பிரதியொன்றை நீங்கள் வாங்க முடியாது. இப்புத்தகம் அலெக்ஸாண்டர் க்ரூடனால் தொகுக்கப்படவும் இல்லை, ஜோன்டர்வென் பதிப்பகத்தாரால் வெளியிடப்படவும் இல்லை. இது தற்செயலாக ஏற்பட்டது, இதை

நாங்கள் முழுமையான நிலையில் கண்டோம். ஒன்றும் இல்லாமையிலிருந்து இது தானாகவே ஏற்பட்டது" என்று கூறுகிறார். நான் அந்த மனிதரிடம், ''ஆங்கில வேதாகமத்தின் பெயர்கள், இடங்கள், சொற்றொடர்கள் அடங்கிய இந்த அட்டவணைகள் எல்லாம் யாராலும் தொகுக்கப்படவில்லை என்று என்னிடம் சொல்கிறீர்களா? 2,00,000க்கும் அதிகமான இந்தக் குறிப்புகள் எல்லாம் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து வந்தது என்று சொல்லுகிறீர்களா? இந்தப் புத்தகம் அச்சுக் கோர்த்து, அச்சிட்டு, புத்தகக்கட்டாகச் செய்தல் ஆகிய இவ் வேலைகள் யாராலும் செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லுகிறீர்களா?" என்று கேட்பேன்.

ஒருவேளை அந்த மனிதர், "ஆம், நான் அப்படித்தான் சொல்லுகின்றேன்'' என்பாரேயானால், நான் அவரிடம், "நீங்கள் கூறுவது தவறானது என்று நான் அறிவேன். நீங்கள் ஒரு மனிதர் என்பதற்காக, நான் மரியாதை செலுத்துகிறேன், ஆனால் இப்புத்தகம் உண்டான விதம் பற்றி நீங்கள் கூறுவது எனது பகுத்தறிவுக்கு ஏற்றதாக இல்லை. இந்தப் புத்தகம் தற்செயலாக ஏற்பட்டதில்லை என்று நான் எவ்விதத் தயக்கமும் இல்லாமல் தைரியமாகச் சொல்ல முடியும்'' என்று கூறுவேன். நான் இவரிடம் கூறும் எனது பதிலில் மிகவும் நம்பிக்கையுடன் இருப்பேன், ஏனெனில் எனது பகுத்தறிவானது வேறு எந்த முடிவையும் ஏற்றுக்கொள்ள எனக்கு இடம் தராது.

ஒருவேளை, வேறொரு மனிதர் வந்து ஒரு வானொலிப் பெட்டியை என்னிடம் தருகிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இம்மனிதர் என்னிடம், "இந்த வானொலிப் பெட்டியைப் பாருங்கள், இதன் கீழே ஒரு மின்சார வயரைச் செருகி, இதை இயங்கச் செய்து கேட்கலாம். இந்த வானொலிப் பெட்டியின் உள்ளே கீழ்ப்பக்கத்தில் ஒரு மின்கலம் உள்ளது. மின்சார வயரானது அதில் செருகப்பட்டால், அந்த மின்கலத்தில் மின்சாரம் சேகரித்து வைத்துக் கொள்ள முடியும். மின்சாரம் இல்லாத இடத்தில் இதன் மூலம் வானொலியை இயங்கச் செய்ய முடியும். எனவே இவ்வானொலிப் பெட்டியை உங்கள் வீட்டிலும், மற்றும் நீங்கள் பயணம் போகும் போதும் இயங்க வைக்க முடியும்" என்று கூறுகிறார். நான் அந்த மனிதரிடம், "இது எனக்கு மிகவும் பயன்படும். நான் அடிக்கடி பிரயாணம் செல்லுகின்றேன், எனவே இது போன்ற வானொலிப் பெட்டி எனக்கு மிகவும் பயன்படும். இது போன்ற வானொலிப் பெட்டியொன்று நான் வாங்க முடியுமா என்று பார்க்கப் போகிறேன்" என்று கூறுவேன்.

அதற்கு அம்மனிதர், “ஓஹோ! இல்லை, இது போன்ற வானொலிப் பெட்டியொன்றை நீங்கள் வாங்க முடியாது. இது உண்டாக்கப்பட வில்லை. இது தற்செயலாக ஏற்பட்டது. இங்கிருந்து சற்றுத் தொலைவில் ஒரு தொழிற்சாலை உள்ளது. அதில் பிளாஸ்டிக், உலோகம், மரம் முதலிய பொருட்கள் எல்லாம் உள்ளன. சில வாரங்களுக்கு முன் அத்தொழிற்சாலையில் ஒரு பெரிய வெடிப்பு நிகழ்ச்சி நடந்தது. இந்தப் பொருட்கள் எல்லாம் அப்போது காற்றில் தூக்கியெறியப்பட்டன. அப்போது காற்றில் பறந்த இப்பொருட்களில் சில ஒன்று சேர்ந்தன, ஏதோ ஒரு வழியில் அவை யாவும் ஒன்றி ணைந்தன, பின்பு அவை இந்த வானொலிப் பெட்டியாகத் தரையில் விழுந்தன. அழிந்து போன அந்தக் கட்டிடத்தின் குப்பை மற்றும் வீணான பொருட்களின் மத்தியில் நாங்கள் இந்த வானொலிப் பெட்டியைக் கண்டோம். இது வடிவமைக்கப்படவும் இல்லை, உண்டாக்கப்படவும் இல்லை. அந்த வெடி நிகழ்ச்சியால் இது விளைந்தது” என்று கூறுகிறார் என்பதைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். உடனே நான் அம்மனிதரிடம், ‘‘இந்த வானொலிப் பெட்டி வடிவமைக்கப்படவில்லை என்று நான் நம்ப வேண்டும் என்கிறீர்களா? இது தொழில் நுட்பத்துடன், கவனமாக ஒன்று சேர்க்கப்பட வில்லையா? இந்த வானொலிப் பெட்டி அறிவினால் அல்ல மாறாக சந்தர்ப்பவசத்தால் நடந்த வெடி நிகழ்ச்சியால் உண்டாயிற்று என்று உறுதிப் படுத்துகிறீர்களா?” என்று கேட்பேன். அப்பொழுதும் அவர், அந்த வானொலிப் பெட்டி ஒரு வெடி நிகழ்ச்சியால் தற்செயலாக உண்டானது என்று வலியுறுத்தினால், நான் அவரிடம், “நீங்கள் இந்த வானொலிப் பெட்டியைப் பற்றித் தவறாகக் கூறுகிறீர்கள். சிந்திக்கக் கூடிய எவரும் இவ்வித முடிவெடுக்க மாட்டார்கள். இந்த முறையில் ஒரு வானொலிப் பெட்டி உண்டாக முடியும் என்பதை என்னால் கற்பனை செய்து கூட பார்க்க முடியாது” என்று சொல்லுவேன். எனது பதிலில் நான் உறுதியாகவே இருப்பேன். பகுத்தறியும் எனது திறமை, வேறு எந்த முடிவுக்கும் இடம் தராது.

மேற்சொன்ன புத்தகம் மற்றும் வானொலிப் பெட்டி பற்றி நாம் உறுதியாக எடுத்த இதே போன்ற முடிவானது, இந்த அண்டத்தைப் பற்றியும் இன்னும் உறுதியாக நாம் மேற்கொள்ளும் முடிவாய் உள்ளது, எந்த ஒரு அறிவியல் வாதமும் அல்லது விளக்கமும், இந்த அண்டமானது ஒன்றுமில்லாமையில் இருந்தோ அல்லது ஒரு பெரிய வெடி நிகழ்ச்சியினால் தற்செயலாகவோ உண்டாயிற்று என்று நம்மை

நம்பச் செய்ய முடியாது. ஒருபுத்தகம் அல்லது வானொலிப் பெட்டியைக் காட்டிலும் அதிக நுட்பமாக இந்த அண்டமானது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு புத்தகம் தற்செயலாக உண்டாயிற்று அல்லது ஒரு வானொலிப் பெட்டியானது வெடி நிகழ்ச்சியால் ஏற்பட்டது என்பதையே நாம் நம்ப முடியாதென்றால், இந்த அண்டம் முழுவதும் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து உண்டானது அல்லது, இந்த அண்டம் சிந்தனையற்ற பொருட்களின் வெடிநிகழ்ச்சியால் ஏற்பட்டது என்பதை நாம் எப்படி நம்ப முடியும்? இந்த அண்டத்தைப் பற்றிப் படித்துள்ள யாவரும், இது அற்புதமான மற்றும் நுட்பமும் சிக்கலும் நிறைந்த வடிவமைப்பைப் பெற்றுள்ளது என்பதைத் தங்கள் பாடங்களில் இருந்து உணர்ந்துள்ளனர்.

நமது பகுத்தறிவினால் நாம் மேற்கொள்ளும் முடிவை வேதாகமம் உறுதிப்படுத்துகின்றது. சங். 19:1ல், ''வானங்கள் தேவனுடைய மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறது, ஆகாய விரிவு அவருடைய கரங்களின் கிரியையை அறிவிக்கிறது'' என்று கூறப்படுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், தெளிவான ஒரு இரவில், வெட்டவெளியில் நாம் உட்கார்ந்து, நட்சத்திரங்கள் நிறைந்த ஆகாயத்தை நோக்கினால், நாம் ஒரு அற்புதமான ஆராதனை ஊழியத்தில் இருப்பதை நாமே பார்ப்போம். திரளான நட்சத்திரங்களைக் கொண்ட இருளான ஆகாயமே நமக்குப் பிரசங்கியாராக இருக்கும். நாம் சபையாராக இருப்போம். நாம் உட்கார்ந்திருக்கும் புல்வெளியே சபை கூடிவரும் இடமாக இருக்கும். அந்தப் பிரசங்கியார், நட்சத்திரங்கள் தாமாகவே ஏற்படவில்லை, ஆனால் உண்டாக்கப்பட்டன என்பதை அமைதியாக, ஆனால் சொல் திறமையுடன் அறிவிப்பார். நட்சத்திரங்கள் நிறைந்த ஆகாயமானது தேவனுடைய மகிமையை அறிவிக்கும். ஆராதனை ஊழியத்தை முடித்து விட்டு வருகையில் நாம், "இந்தப் பிரசங்கியார் மூலம் நான் கேட்ட செய்தி சரியானதே. இதைத் தவிர வேறுவிதமான செய்தி எதையும் எனது பகுத்தறிவு ஏற்றுக் கொள்ளாது" என்று கூறுவோம்.

புதிய ஏற்பாட்டின் எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான பவுல், "எப்படியென்றால், காணப்படாதவைகளாகிய அவருடைய நித்திய வல்லமை, தேவத்துவம் என்பவைகள், உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறவைகளினாலே, உலகமுண்டானது முதற்கொண்டு, தெளிவாய்க் காணப்படும்; ஆதலால் அவர்கள் போக்குச்சொல்ல இடமில்லை'' (ரோமர் 1:20) என்று எழுதினார். இந்த அண்டத்தில் உள்ள காணக்

கூடிய, தெளிவாய்த் தெரியக் கூடிய பொருட்கள் யாவும், காணக் கூடாத, பார்வைக்கு மறைவான தேவனுடைய கரம் இருப்பதை நிரூபிக்கின்றன. இவைகள், அவரது சர்வ வல்லமையையும், இயற்கைக்கு மேலான அவரது தன்மையையும் சொல்லுகின்றன. நம்மைச் சுற்றிலும், நமக்கு மேலாகவும் உள்ள இந்த உலகத்தின் பொதுவான வெளிப்பாடுகளின் மூலம், தேவன் இருக்கின்றார் என்பதை நாம் கற்றுக் கொள்ளுகிறோம். மேலும் பவுல், "அவர் நன்மை செய்து வந்து, வானத்திலிருந்து மழைகளையும், செழிப்புள்ள காலங்களையும் நமக்குத் தந்து, ஆகாரத்தினாலும், சந்தோஷத்தினாலும் நம்முடைய இருதயங்களை நிரப்பி, இவ்விதமாய் அவர் தம்மைக் குறித்துச் சாட்சி விளங்கப் பண்ணாதிருந்ததில்லை" என்றும் கூறினார் (அப். 14:17). நாம் வாழும் கிரகமும், இந்த அண்டத்தின் ஒரு பகுதியும் ஆகிய இந்த உலகம், சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் இருக்கின்றார் என்பதற்குச் சாட்சியாக உள்ளன.

குழந்தைகளுக்கான புகழ்பெற்ற ஒரு கதையில், ராபின்சன் குரூஸோ, கப்பற்சேதத்தில் தப்பி, ஒரு தனிமையான தீவில் ஒதுங் கினார். கப்பற்சேதத்திலிருந்து கரையேறியவுடன் வேறு யாரேனும் உயிர் பிழைத்தார்களா என்று சுற்றிலும் பார்த்தார். ஒருவரும் காணப்படவில்லை. அந்த தீவு முழுவதிலும் யாராவது மனிதர் இருப்பார்களா என்று தேடிப் பார்த்தார், ஆனால் ஒருவரும் அங்கில்லை. தாம் ஒருவர் மட்டுமே அந்தத் தீவில் இருப்பதாக அவர் முடிவுக்கு வந்தார். மரக்கிளைகள் மற்றும் கட்டைகளைக் கொண்டு அவர் தமக்கு ஒரு வீட்டைச் செய்து கொண்டார். அந்தத் தீவில் வளர்ந்த காட்டுப் பழங்களைச் சாப்பிட்டு அவர் உயிர் வாழ்ந்தார். தமது உணவு மற்றும் உடைகளுக்காக, காட்டு விலங்குகளைப் பிடித்துக் கொன்றார். ஒருநாள் அவர் கடற்கரை வழியே நடந்து செல்லுகையில், கடற்கரையின் மெல்லிய மணலில் இன்னொரு மனிதக் காலடித் தடம் இருப்பதைப் பார்த்தார். உடனே அவர், பின்வரும் மூன்று முடிவுகளில் ஏதாவது ஒன்று உண்மை என்று அறிந்தார்: யாரேனும் இந்தக் காலடித் தடங்களை ஏற்படுத்தி விட்டுச் சென்றிருக்கலாம். ஒருவேளை இந்தக் காலடித் தடங்களை ஏற்படுத்தியவர் இறந்திருக்கலாம், அந்தத் தீவில் அவரது உடலை குரூஸோ காணலாம். இந்தக் காலடித் தடங்களுக்கு உரியவர் ஒருவேளை இன்னும் அந்தத் தீவிலேயே உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக் கலாம். அந்தத் தீவில் தன்னைத் தவிர வேறொருவர் இருக்கின்றார்

என்ற நினைவு, அவரை மகிழ்ச்சியுடன் குதிக்கச் செய்தது. அந்தக் காலடித் தடங்கள் அதை நிரூபித்தன. அதை அவர் உறுதியாய் நம்ப முடிந்தது. அவர் அந்தத் தீவு முழுவதும் தேடியலைந்து, ஒரு வெள்ளிக் கிழமையன்று, அந்தத் தீவுவாசியொருவர்தான் அந்தக் காலடித் தடங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தார் என்பதைக் கண்டறிந்தார். அவனை அவர் கண்டறிந்த அந்த நாளின் நினைவாக அவனுக்கு வெள்ளிக் கிழமை என்று பெயரிட்டார்.

இந்தக் கதைப் புத்தகத்தின் பாத்திரப் படைப்பாகிய ராபின்சன் குரூஸோவைப் போன்றே நாமும் இருக்கிறோம். பூமி, நட்சத்திரங்கள், சூரியன் மற்றும் சந்திரன் முதலிய காலடித் தடங்கள் நமக்கு முன்பாக இருக்கின்றன. இந்தத் தடங்கள் யாவும் சர்வ வல்லமையுள்ள ஒருவரால் ஏற்படுத்தப் பட்டவையாகும். ராபின்சன் குரூஸோ அந்தக் காலடித் தடங்களைப் பார்த்தபோது, அவைகள் யாவும் ஒன்றுமில்லா மையில் இருந்து உண்டானவை என்று முடிவு செய்திருந்தால் அவர் மதியற்றவராய் இருந்திருப்பார். அதுபோலவே, இந்த பூமியும், அண்டம் முழுவதும் தாமாகவே ஏற்பட்டன, இவை யாவும் ஒன்றுமில்லாமையில் இருந்து வந்தன என்று முடிவு செய்தால், நாமும் பகுத்தறிவற்ற, ஞானமற்றவர்களாகவே இருப்போம்.

நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகமும், நமக்கு மேலே உள்ள உலகமும் ஒரே ஒரு முடிவையே சுட்டிக்காட்டுகின்றன: இந்த இயல்பான உலகத்திற்கும் இயல்பான அண்டத்திற்கும் இதற்கப்பாலும், ஒரு சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் இருக்கின்றார். ஒரு புத்தகமானது தற்செயலாக ஏற்படாது என்பதையும், ஒரு மின்சார வானொலிப் பெட்டியானது வெடி நிகழ்ச்சியின் விளைவாக உண்டாகாது என்பதையும் நாம் எவ்வளவு உறுதியாக நம்புகிறோமோ, அந்த அளவு இதைப் பற்றியும் நாம் உறுதியாக நம்ப முடியும்.

மனிதனின் ஆதாரம்

இரண்டாவதாக, மனிதன் இருக்கின்ற ஆதாரத்தின் மூலமாக, தேவன் உண்மையிலேயே இருக்கின்றார் என்று ஊக்கத்துடன் நாம் நம்ப முடியும். மனிதன் இருக்கின்ற செயலானது தேவன் இருக்கின்றார் என்பதை அறிவிக்கின்றது.

இயல்பான இந்த அண்டத்தைக் காட்டிலும் மாபெரும் அதிசயமாக மனிதன் விளங்குகின்றான். மனிதனின் அறிவுக்

கூர்மையின் வல்லமைகளைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அவனால், பகுத்தறியவும், நம்பிக்கை கொள்ளவும். அன்பு காட்டவும், கனவு காணவும், திட்டமிடவும் மற்றும் வடிவமைக்கவும் முடிகின்றது. நான்கு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மொழிகளைச் சரளமாகப் பேசக் கூடிய மக்கள் இருக்கின்றார்கள். இப்பொழுது நாம் செய்யக் கூடிய எந்த ஒரு கணணியைக் காட்டிலும் அதிக நுட்பமான அமைப்பு, ஒரு மனிதனின் மூளையில் உள்ள ஒரு செல்லில் உள்ளதாக அறிவியல் அறிஞர்கள் நமக்குக் கூறுகின்றனர்.

மனிதனுடைய ஆவிக்குரிய நிலையைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். மனிதன் எப்பொழுதுமே தொழுதுகொள்ளும் இயல்புள்ளவனாக இருக்கின்றான். மிகவும் முற்காலத்தில் இருந்த மக்கள் கூட மேலான சக்தி ஒன்று இருந்ததாக அதை வணங்கியுள்ளனர். இப்படியிருக்க வேண்டும் என்ற அறிவானது மனிதனுக்குள்ளாகவே இருக்கின்றது. சில சமயங்களில் இந்த உள்ளுணர்வானது பக்குவப்பட்ட நிலையில் இல்லை யென்றாலும், இந்த உள்ளுணர்வு இருந்து கொண்டுதான் உள்ளது.

மனிதனின் இயல்பான உடலைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். மனித உடலின் ஏதாவது ஒரு பாகத்தைப் பற்றி நீங்கள் உங்கள் வாழ்க்கை முழுவதும் படித்துக் கொண்டிருந்தாலும், அந்த ஆராய்ச்சி எப்பொழுதும் முடிக்கப்பட முடியாததாகவே இருக்கும்.

உயிர் வாழ்க்கையையே நீங்கள் சிந்தித்துப் பாருங்கள், நாம் அதை உண்டாக்க முடியாது, இறந்து போகையில் அதை மறுபடியும் உயிர்ப்பிக்கவும் நம்மால் முடியாது. நாம் இதை முழுமையாக விளக்கிக் கூற முடியாது, மற்றும் இதை நம்மால் முழுமையாகக் கட்டுப் படுத்தவும் முடியாது. மனிதனுடைய இந்த அதிசயமானது அவனை உண்டாக்கியவர் இருக்கிறார் என்பதை அறிவிக்கின்றது.

நாம் ஒரு வகுப்பறையில் அமர்ந்து, வாழ்க்கையின் தொடக்கம் பற்றி, தனிச் சிறப்புப் பெற்ற ஒரு பேராசிரியரின் விரிவுரையைக் கேட்கிறோம் என்று வைத்துக் கொள்வோம். அவர் பயன்படுத்தும் அறிவியல் கலைச் சொற்கள், விளக்கங்கள் ஆகியவற்றைத் தவிர்த்து விட்டு, அவர் கூறுவதன் சாரத்தை மட்டும் கவனிக்கிறோம்: "ஆதியிலே ஒரு வகையான சிறிய செல் ஒன்று இருந்தது. அது பெருகி, வளர்ந்து, பலுகியது. அதிலிருந்து கடல் வாழ் உயிரினம் ஒன்று தோன்றியது. அது பெருகி, வளர்ந்து, பலுகியது. அதிலிருந்து நிலம் வாழ் உயிரினம் ஒன்று தோன்றியது. அது பெருகி, வளர்ந்து, பலுகியது. இறுதியாக

கோடிக்காணக்கான ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் மனித குலம் தோன்றியது.”

நாம் இந்தப் பேராசிரியர் கூறுவதைக் கவனிக்கையில், அவருடைய கோட்பாட்டினால் தீர்த்து வைக்க முடியாத மூன்று பிரச்சனைகளை எதிர் கொள்கிறோம். இந்தப் பிரச்சனைகள் தனிச் சிறப்புள்ளவைகள் அல்லவென்றும், குறிப்பிடத்தக்க மதிப்புள்ள வைகள் அல்லவென்றும் இவைகளை அவர் கடந்து செல்கின்றார். ஆனால் இப்பிரச்சனைகளை அவர் கண்டு கொள்ளாமல் இருக்கும் போது, அது அவரது கோட்பாடு அர்த்தமற்றது என்றும், ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதது என்றும் நம்மை நினைக்கச் செய்கிறது. வாழ்க்கையின் தொடக்கம் பற்றிய அவரது விளக்கமே முதலாவது பிரச்சனையாகும். உயிர் வாழ்க்கை, ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து வந்ததாக அவரது கோட்பாடு கருதுகின்றது. ஒரு புத்தகம், ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து வந்தது என்பதையோ, ஒரு வானொலிப் பெட்டியானது வெடி நிகழ்ச்சியால் தானாகவே ஏற்பட்டது என்ப தையோ நம்புவது என்பது எவராலும் முடியாது, உயிர் வாழ்க்கை என்பது ஒரு புத்தகம் அல்லது வானொலிப் பெட்டியைக் காட்டிலும் அதிக நுட்பம் உடையதாகும். மனிதன், ஒரு புத்தகத்தையோ அல்லது ஒரு வானொலிப் பெட்டியையோ உண்டாக்கிவிட முடியும், ஆனால் அவனால் ஒரு உயிர் வாழ்க்கையை உண்டாக்க முடியாது. இருப் பினும் கூட, இந்தப் பேராசிரியர், ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து உயிர் வாழ்க்கை உண்டானது என்று நாம் நம்ப வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறார்.

இயற்கையின் விதி இருப்பதைப் பற்றிய விளக்கமே இரண்டாவது பிரச்சனையாகும். இந்தப் பேராசிரியரின் கோட்பாடு, ஒன்றுமில்லா மையிலிருந்து இயற்கையின் விதி வந்ததாகக் கருதுகின்றது. நீங்கள் சாப்பிடவில்லையென்றாலோ, ஏதாவது ஒரு வழியில் உணவை உட்கொள்ளவில்லையென்றாலோ, இறந்து விடுவீர்கள். இந்த விதியை நீங்கள் கண்டு கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது, இதை நீங்கள் தவிர்க்கவும் முடியாது. ஒருவர்கூட இந்த விதியிலிருந்து விலக்குப் பெறவில்லை. நீங்கள் தூங்காமலிருந்தால், உங்கள் உடலானது சீர்கெட்டு, சக்தியை இழந்துவிடும். இயற்கையின் இந்த விதியை நீங்கள் மீறமுடியாது. இறப்பு என்ற இயற்கையின் விதியையும் நீங்கள் ஜெயிக்க முடியாது. மனித குலத்தின் இறப்பு விகிதம் என்பது 100 சதவீதமாய் இருக்கிறது. இதற்கு விதிவிலக்குகள் எதுவுமே இல்லை.

இந்தப் பேராசிரியர், இயற்கையின் விதி தற்செயலாக ஏற்பட்டதென்று மறைமுகமாய்க் கூறுகின்றார்.

குடும்பம் இருப்பதற்கான விளக்கமே மூன்றாவது பிரச்சனையாகும். மனித குலம் முழுவதுமே குடும்பங்களால் உண்டானதாகும். குடும்பம் இல்லாத ஒரு காலத்தை வரலாற்றுப் பதிவேடுகளில் நாம் காணவே முடியாது. இந்தப் பேராசிரியர், ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் திடீரென்று ஒரே சமயத்தில் பக்குவத்தன்மை வந்ததென்று, நாம் நம்ப வேண்டும் என்கிறார். அவர்கள் ஒன்றாயிருப்பதில் உள்ள சந்தோஷத்தைத் தற்செயலாகவே கண்டறிந்தனர் என்றும், பதிவான வரலாறுகள் முழுவதிலும், ஆணும் பெண்ணும் இவ்விதமாகவே குடும்ப உறவுகளைக் கட்டி எழுப்பினார்கள் என்றும் அவர் கூறுகின்றார். ஆண் என்பவன் பெண்ணிலிருந்து மாறுபட்டவன், பெண் என்பவள் ஆணில் இருந்து மாறுபட்டவள்; இருந்தாலும், இணைவு மற்றும் தோழமையில் அவர்கள் ஒரே மாதிரியாகவே இருக்கிறார்கள். இந்தப் பேராசிரியர், இவர்கள் இருவரும் ஒரே வேளையில் பக்குவத்தன்மை அடைந்ததாகவும், அதன் விளைவாகக் குடும்பம் உண்டானது என்றும் கூறுகின்றார். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், குடும்பம் என்பது ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து வந்தது-அது தற்செயலாகத்தான் நடந்தது என்று இவர் வாதிடுகின்றார்.

உயிர் வாழ்க்கை ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து வந்தது என்றோ, இயற்கை விதியானது ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து வந்தது என்றோ மற்றும் குடும்பமானது ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து வந்தது என்றோ நமக்குள் கருத்து தோன்றுவதை நமது சிந்தனையானது அனுமதிக்காது. மனிதன் இருத்தலைக் குறித்து விளக்கக்கூடிய பகுத்தறிவுள்ள ஒரே வழி-சர்வ வல்லமையுள்ளவர் அவனைப் படைத்து, இந்தப் பூமியில் ஒரு விசேஷ நோக்கத்திற்காக அவனை வைத்தார் என்பதே ஆகும்.

நமது பகுத்தறிவின்படி நாம் முடிவு செய்ததை, வேதாகமம் தெளிவாக அறிவிக்கின்றது. வேதாகமத்தின் முதல் அதிகாரத்தில், "பின்பு தேவன்: நமது சாயலாகவும், நமது ரூபத்தின்படியேயும் மனுஷனை உண்டாக்குவோமாக...என்றார்" (ஆதி. 1:26) என்று நமக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. வேதாகமத்தின்படி, தெய்வீக வாழ்விலிருந்து மனித வாழ்வு வந்தது. மேலும் நமக்கு, "தேவன் தம்முடைய சாயலாக மனுஷனைச் சிருஷ்டித்தார்; அவனைத் தேவ சாயலாகவே சிருஷ்டித்தார்; ஆணும் பெண்ணுமாக அவர்களைச் சிருஷ்டித்தார். பின்பு தேவன் அவர்களை நோக்கி: 'நீங்கள் பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்பி, அதைக்

கீழ்ப்படுத்தி, சமுத்திரத்தின் மச்சங்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், பூமியின்மேல் நடமாடுகிற சகல ஜீவ ஜந்துக்களையும் ஆண்டுகொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லி, தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்" (ஆதி. 1:27, 28) என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. தேவன், தம்மைப் போன்ற ஒரு ஆவியின் இயல்பை மனிதனுக்குக் கொடுத்தார். அவர் ஆணையும், பெண்ணையும் படைத்து, குடும்பத்தை உண்டாக்கினார். பூமியில் உயிர் வாழ்வையெல்லாம் ஆண்டு கொள்ள இயற்கையின் விதிகளையும் அவர் படைத்தார்.

சர்வ வல்லமையுள்ள கரத்தினால் மனித வாழ்வானது ஒரு தெய்வீக நோக்கத்திற்காகப் படைக்கப்பட்டது என்று நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்றே பகுத்தறிவு நம்மை வேண்டிக் கேட்கின்றது. நாம் எவ்விதத் தயக்கமும் இல்லாமல், "நீர் என் உள்ளிந்திரியங்களைக் கைக்கொண்டிருக்கிறீர்; என் தாயின் கர்ப்பத்தில் என்னைக் காப்பாற்றினீர். நான் பிரமிக்கத்தக்க அதிசயமாய் உண்டாக்கப்பட்டபடியால், உம்மைத் துதிப்பேன்; உமது கிரியைகள் அதிசயமானவைகள், அது என் ஆத்துமாவுக்கு நன்றாய்த் தெரியும்" (சங். 139:13, 14) என்று கூற முடியும்.

ஒரு சுவிசேஷ செய்தியாளர் ஒருமுறை இப்படிக் கூறினார்: "நான் உலகத்தின் பல நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறேன், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் நான் ஒரே விதமான அநுபவத்தையே பெற்றேன். எடுத்துக்காட்டாக, குழந்தைகளுக்கு இரண்டும் இரண்டும் நான்கு என்று சொல்லிக் கொடுத்தால், அவர்கள் எப்பொழுதும் அதே மாதிரியாகவே பதில் சொல்லுவார்கள். அவர்கள் அதை நினைத்துப் பார்த்து, பிறகு இது சரிதான் என்று முடிவு செய்கின்றார்கள். அவர்களின் மனதில் இருந்து ஏதோ ஒன்று அந்தக் கருத்தைப் பெற்று அது உண்மை என்று ஏற்றுக் கொள்ளச் செய்கிறது. இது போலவே, இந்த வித்தியாசமான நாடுகள் எல்லாவற்றிலும் உள்ள மக்களுக்கு, இந்த பூமியையும், அண்டத்தையும், மனிதனையும் படைத்தவர் தேவன்தான் என்று போதிக்கும்போது, அவர்கள் இதைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்த்து, பிறகு இக்கருத்து சரியானதாய்த்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் முடிவு செய்கின்றார்கள். நான் சென்றுள்ள எல்லா தேசங்கள் மற்றும் நாடுகள் ஆகியவற்றிலும் நான் இதே விதமான பதிலையே பெற்றிருக்கிறேன்."

மனிதன் இருப்பதைப்பற்றி-அவனது வாழ்க்கை, அவனது அறிவுக் கூர்மை, அவனது ஆவிக்குரிய இயல்பு, அவனது ஒழுக்க உணர்வு,

மற்றும் அவனது இயல்பான உடல் ஆகியவை பற்றி-நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்ப்பீர்கள் என்றால், அவன் தற்செயலாக ஏற்பட்டிருக்க முடியாது, ஆனால், சர்வ வல்லவராலேயே அவன் படைக்கப்பட்டான் என்றே நீங்கள் உறுதியாக முடிவு செய்வீர்கள்,தேவன் இருக்கின்றார் என்பதை நீங்கள் உறுதியாக நம்ப முடியும். மனிதன் இருப்பதே அதை நிரூபிக்கின்றது.

முடிவுரை

நாம் கவனித்த இரண்டு ஆதாரங்களை-உலகத்தின் ஆதாரம் மற்றும் மனிதனின் ஆதாரம் ஆகியவற்றை-ஆழமாகச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். இவைகள் வேண்டிக் கேட்கின்ற முடிவு உறுதியான தாகவும், மறுக்க முடியாததாகவும் இருக்கின்றது, வேதாகமமும் கூட, “தேவன் இல்லை என்று மதிகெட்டவன் தன் இருதயத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுகிறான்” (சங். 14:1அ) என்று சொல்லுகிறது.

நம்மைப் படைத்த தேவன் ஒரு நாளில் நம்மை நியாயத்தீர்ப்புக்கு அழைத்து, நாம் எப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை நடத்தினோம் என்று கணக்கு ஒப்புவிக்கும்படி கேட்பார் என்று நம்புவதும் கூட அறிவுக்கு ஏற்றதாகவே இருக்கிறது. இந்தக் காரணத்திற்காகவே தேவன், இயேசுவை இந்த உலகத்திற்கு அனுப்பினார், மற்றும் வேதாகமத்தை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். நாம் ஏன் இங்கு இருக்கிறோம்? நம்மிடத்தில் எதிர்பார்க்கப்படுவது என்ன? என்பது பற்றி நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகின்றார். இயேசு, “என்னைத் தள்ளி என் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாதவனை நியாயந் தீர்க்கிறதொன்றிருக்கிறது; நான் சொன்ன வசனமே அவனைக் கடைசி நாளில் நியாயந்தீர்க்கும்” (யோவா. 12:48) என்று சொன்னார்.

தேவன் நம்மைத் தமது பிள்ளைகளாக ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பு கிறார் என்பதே இயேசுவும், வேதாகமமும் வெளிப்படுத்தும் பெரும் வியப்பான சத்தியமாகும். சூரியனையும், சந்திரனையும், நட்சத்திரங் களையும், பூமியையும், மற்றும் இந்த அண்டம் முழுவதையும் படைத்தவர், அவருடைய நித்திய குடும்பத்தில் எனது ஐக்கியத்தை விரும்பித் தேடுகிறார்! அவருடைய குமாரனின் சுவிசேஷத்தின் மூலம் அவர் தமது குடும்பத்திற்குள் என்னை அழைத்திருக்கிறார்! இயேசுவில் விசுவாசம் கொண்டு, பாவத்திலிருந்து மனந்திரும்பி, இயேசுவை அறிக்கையிட்டு, கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் ஞானஸ்நானம் பெற்று

அதனால் சுவிசேஷத்திற்கு நான் கீழ்ப்படிகையில், அவருடைய ஆவிக்குரிய குடும்பத்தில் நான் சுவிகார புத்திரனாக ஆகின்றேன் (எபே. 1:6; கலா. 4:6). வேதவசனங்களின்படி நீங்கள் தேவன் இருக்கின்றார் என்பதை அறிவது மட்டுமில்லாமல், உண்மையில் நீங்கள் தேவனு டைய பிள்ளையாய் இருக்கிறீர்கள் என்பதையும் அறிகிறீர்கள்!

பாட வினாக்கள்

(விடைகள் 303 ம் பக்கங்களில்)

1. *எவர் ஒருவரும் கேட்கக் கூடிய ஆழ்ந்த அறிவுள்ள கேள்வி எது?*
2. *"தேவன் இருக்கின்றாரா?" என்ற கேள்வி ஆழ்ந்த அறிவுள்ளதாய் இருப்பது ஏன்?*
3. *வேதாகமம் என்னவென்று தொடங்குகின்றது?*
4. *தேவனை நம்பும்படி நம்மை வற்புறுத்தும் முதலாவது ஆதாரம் என்ன?*
5. *மனிதன் இருக்கிறான் என்பதற்குரிய விளக்கத்தில் தேவனைச் சேர்க்காமல் விடும்போது எவர் ஒருவரும் எதிர் கொள்ளுகின்ற மூன்று பிரச்சனைகள் யாவை?*